

VELKÝ ÚKLID

Zamakat, vytáhnout tě z promenád, přemístit nad odtokový kanálek, kde vykapeš, odezníš, ztuhneš.

Registrovat tvou žádost o kbelík v nebeské modři, skrze niž paprsek světla ve správném úhlu pronikající tato jatka povznášet má na akt osvětlení.

Zamítnuto. Nemůžeš mít všechno. Mít všechno jsi mohl už dávno, jenomže tobě živí nebyli dost dobří, tak okatě dával jsi na odiv karetní triky s realitou, že doted' tě nemusí. A ty je.

Zamakat, též sdílet půst s patřičnou dávkou empatie, opakuj tedy po nás: *Má vetchosti tklivá, sviň se a mlč, vytáhl jsem tě z hysterických vln sebestřednosti, abys mi dosvědčila, že počínám měnit její těžiště ve snaze setřást ji až na paty, přestože ona zoufale drží se mě za kostrč, jako klíště.*

Výborně. Tak zůstat. V podřepu čekat, až zezadu přistoupí ledový průvan ponížení. Zatím načítá bidet a snaží se dovtípit, jak funguje, respektive jen dělá, že je hloupý, on dobře ví, co a jak, u lidí.

U lidí je na všechno spousta času.